

מ"ת 24131/01/15 - מדינת ישראל נגד איאד סקאפי, חושיה עלאא, פקיה עומר, טהה עלאא

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 24131-01-15 מדינת ישראל נ' סקאפי (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 577614/14

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיבים

1. איאד סקאפי (עציר)
2. חושיה עלאא (עציר)
3. פקיה עומר (עציר)
4. טהה עלאא (עציר)

ב"כ המבקשת: עו"ד רונית ישי

ב"כ המשיבים: עו"ד שמעון קוקוש

החלטה

1. המשיבים מואשמים בעבירות התפרצות למקום מגורים על מנת לבצע עבירה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והחזקת מכשירי פריצה. למשיב 1 מיוחסות בנוסף עבירות של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, נהיגה פוחזת של רכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח; למשיבים 2-4 מיוחסות גם עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, היזק לרכוש במזיד וגניבה; למשיב 3 מיוחסות בנוסף עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

2. לפני בקשה למעצרים של המשיבים עד תום ההליכים.

3. על פי המתואר בכתב האישום, ביום 31.12.14 התפרצו המשיבים בצוואת לדירה בתל-אביב, לאחר שעקרו ממנה את מערכת האזעקה וגנבו מהדירה תכשיטים רבים עשויים גולדפילד, שעונים וסיכות, מעשה ידیه של בעלת הדירה. המשיבים המשיכו להסתובב ברחבי גוש דן, ולאחר מכן עלו כולם לרכב בו נהג המשיב 1 מבלי שהיה בידו רישיון נהיגה וביטוח, ונסעו לכיוון ירושלים. בסמוך למחלף שורש יצאו שוטרי בילוש מרכבם לכיוון הרכב בו נסעו המשיבים על מנת לעצור אותם. כשהבחינו המשיבים בשוטרים נמלטו המשיבים 2-4 מהרכב. המשיב 1, שישב בכסא הנהג לחץ על דוושת הגז בניסיון להימלט מן השוטרים, ופגע עם הרכב בניידת משטרה שחסמה את נתיב נסיעתו.

עמוד 1

דלת הנהג הייתה נעולה ורק לאחר ששטר שניסה לעצור את המשיב ירה בחלון באמצעות אקדח טייזר עלה בידו לפתוח את הדלת. המשיב 1 נאבק בשטר שניסה לעצור אותו, הדף אותו ובעט בו. שוטרים שרדפו אחרי המשיבים 2-4 הצליחו לעצור אותם. המשיבים 2 ו-3 נאבקו בשוטרים שעצרו אותם. המשיב 3 השליך מידידו במהלך מנוסתו כפפות, טלפון נייד ותכשיטים. המשיבים 2-3 שהו בהזדמנות זו בישראל שלא כדין.

ראיות לכאורה

4. ישנה מחלוקת ראייתית בין הצדדים. ב"כ המשיבים טוען, כי חומר הראיות אינו קושר את המשיבים לעבירות המיוחסות להם, וכי בדו"חות השוטרים המתארים את מעצרו של הארבעה נפלו סתירות רבות המכרסמות בעוצמתן של הראיות. עוד נטען כי מתוך דו"חות העיקוב עולה כי הרכב לא שהה במקום ביצוע העבירה בשעה התואמת את מועד ביצועה, ומכל מקום, כי מתוך דו"חות העוקבים עולה כי מן הרכב נראו יורדים שני אנשים בלבד.

5. אעיר כי טיעוני הצדדים נשמעו בשני מועדים. ביום 18.1.15 נשמע טיעון של המבקשת וחלק מן הטיעון של ב"כ המשיבים. בשל התארכות טיעוני ב"כ המשיבים קבעתי מועד נוסף לדיון ביום 20.1.15, וכאשר ב"כ המשיבים לא סיים את השמעת טיעוניו גם במועד זה, אפשרתי לו להשלים טענותיו בכתב.

בדיון שהתקיים ביום 18.1.15 טען ב"כ המשיבים כי העובדה שלא נמסר לעיונו חומר חקירה מהותי בדמות דו"חות עיקוב, וזאת בשל קיומם של הליכי הוצאת תעודת חיסיון, יש בה כדי להצדיק שחרורם של המשיבים. חומר זה נמסר לב"כ המשיבים בדיון שהתקיים ביום 20.1.15, והשלמת הטיעון בכתב נועדה, בין היתר, על מנת לאפשר לב"כ המשיבים לעיין בחומר זה ולהתייחס אליו.

6. לאחר שקראתי את חומר החקירה ושקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום, כפי שיפורט להלן;

7. מתוך הודעת המתלוננת רוני לנדאו מיום 4.1.15 עולה תיאור הפריצה לדירה הנמצאת ברחוב יוסף דלה רינה בתל-אביב. על פי דברי המתלוננת, המשפחה קיבלה התרעה ממערכת האזעקה ביום 31.12.14 בשעה 19:15. המתלוננת תיארה את שלל הרכוש שנגנב, ובהמשך הודעתה זיהתה תכשיטים שהוצגו לה ככאלה שנגנבו ממנה. אקדים את המאוחר ואומר כי תכשיטים אלה נתפסו ברכב שבו נעצר המשיב 1, וכן במסלול הבריחה של המשיב 3, אשר מיוחס לו בכתב האישום כי השליך תכשיטים במהלך מנוסתו מן השוטרים.

8. מדו"ח סיכום העיקוב שנערך אחר הרכב בו נתפס המשיב 1 עולה, כי רכב זה שהה בין השעות 18:11 - 20:30 ברחובות קהילת אודסה, פנחס רוזן וקהילת יאסי, שהם רחובות סמוכים לרחוב בו מצויה הדירה בה בוצעה ההתפרצות (סעיפים 6-8 לדו"ח). המשך המעקב מלמד כי ברכב זה נצפו ארבעה אנשים (סעיף 9 לדו"ח). העיקוב נמשך עד לעצירת הרכב ומעצרו הנוסעים בו. אנשי העיקוב זיהו את המשיב 1 כנהג הרכב. בשים לב לעובדה כי ברכב נצפו ארבעה אנשים, אין באמור בסעיפים 6-7 לדו"ח סיכום העיקוב, לפיהם מהרכב ירדו שני אנשים בלבד, כדי ללמד על כך שלא כל המשיבים היו שותפים להתפרצות, שכן ביצוע בצוותא של עבירה זו אינו דורש בהכרח

נוכחות בפועל של כל הארבעה בדירה.

9. במעצרו של המשיבים השתתף כח משטרה גדול. בנוסף היו במקום באורח מקרי השוטרים רועי בקיש, אוריאל מאירוב ושמואל פנקר, שתיארו את הרכב של הכח המשטרתי, שלא היה מזוהה, נוסע בצורה מסוכנת עד למעצר רכבם של המשיבים. אינני סבורה כי בתיאור זה יש כדי לפגום בתשתית הראייתית הלכאורית הקושרת את המשיבים לנוכחות ברכב סמוך לפני מעצרו, ואולם מתוך הדברים שכתבו שוטרים אלה עולה כי בעת המרדף אחרי המשיבים, חבשו השוטרים כובעי זיהוי.

10. מדו"חות הפעולה והודעות השוטרים שהשתתפו בתפיסת הרכב עולה כי המשיב 1 נתפס בתוך הרכב והמשיבים 2-4 נתפסו לאחר שנמלטו מן הרכב.

11. בתוך הרכב נמצאו תכשיטים, וכן נמצאו 3 מברגים, קאטר, גרביונים, פנס, פטיש 5 ק"ג לום וכפפות (דו"ח הפעולה של השוטר דרור בר-לב מיום 1.1.15).

12. המשיב 1, איאד אסקאפי נתפס ברכב שבתוכו נמצא גם הרכוש הגנוב. עובדה זו נלמדת מתוך הודעותיהם ודו"חות הפעולה של השוטרים יהונתן ועקנין ודוד פרנקו.

השוטר יהונתן ועקנין תיאר בדו"ח הפעולה שלו מיום 1.1.15 את מעצרו של המשיב 1. לדבריו, הבחין באדם הבורח מהדלת שליד הנהג, והוא ניגש לדלת הנהג וניסה לפתוח אותה. המשיב 1 שישב ברכב לחץ על דוושת הגז והתנגש בניידת הביטחון שעמדה בדרכו. הוא ירה בחלון עם אקדח טייזר וכך פתח את הדלת, ועצר את המשיב 1 כשהאחרון החזיק בידו מברג. השוטר ועקנין תיאר מאבק פיזי שניהל עם המשיב 1 אשר התנגד למעצרו, ואשר הסתיים כאשר השוטר דוד פרנקו הגיש לו עזרה וביחד הצליחו להשתלט על המשיב 1. בהודעתו של ועקנין מיום 4.1.15 ובזכ"ד שכתב באותו היום הבהיר, כי בזמן שהמשיב 1 האיץ עם הרכב, הוא עצמו נזרק אחורה לעבר מעקה הבטיחות.

השוטר דוד פרנקו, אשר נהג בניידת שבה פגע המשיב 1 עם רכבו, מתייחס בדו"ח הפעולה שלו מיום 1.1.15 למעצרו של המשיב 1, ומוסר תיאור דומה לזה של השוטר ועקנין. לדבריו, במהלך הניסיון לעצור את המשיב 1, המשיב 1 הכה אותו מספר פעמים במכות אגרופ. השוטר פרנקו חוזר על עיקר התיאור גם בהודעתו מיום 4.1.15.

13. הגם שמתוך הודעות השוטרים ודו"חות הפעולה שלהם עולה כי המשיב 1 נתפס כשהוא יושב במושב הנהג, טענתו של המשיב 1 בהודעותיו במשטרה היא כי נסע כ"טרמפיסט" במושב האחורי של הרכב, וכאשר נהג הרכב ברח, הוא עצמו עבר למושב הנהג כדי לצאת מתוך הרכב דרך דלתו של הנהג. טענה זו אינה מתיישבת עם תיאוריו של השוטר ועקנין לפיהם דלת הנהג הייתה נעולה.

14. תיאור מעצרו של המשיב 2, עלאא חושיה, עולה מתוך דו"ח הפעולה של השוטר מתי חוג'ה מיום 31.12.14. השוטר חוג'ה מצין כי עם ההחלטה על מעצר הרכב, ראה מספר דמויות נמלטות מן הרכב, והתמקד בחשוד אשר ברח מהדלת הימנית האחורית. השוטר חוג'ה תיאר כי רדף אחרי חשוד זה ושמר עמו על קשר עין רציף, תוך שהבחין

כי הוא משליך חפצים מכיסיו, עד שתפס את החשוד אשר התנגד למעצרו, ונאבק בחוג'ה. לאחר מעצרו זוהה החשוד כמשיב 2, והשוטר חוג'ה תיאר כי הבחין לאחר מעצרו שהמשיב 2 אינו נועל נעליים.

15. המשיב 2 הכחיש בהודעותיו כי היה ברכב. לטענתו עבד עם מישהו מאזור אבו גוש ביער, נסע עמו ברכב, וכאשר ביקש מאותו אדם לשלם לו את שכרו, הורה לו המעסיק לרדת מן הרכב, ונעליו נותרו ברכבו של המעסיק. עוד טען המשיב 2 כי החל ללכת ברגל לכיוון אבו גוש, וכשראה משטרה ברח בשל היותו שוהה בלתי חוקי. המשיב 2 שלל כי היה ביום האירוע באזור גוש דן.

16. תיאור מעצרו של המשיב 3, עומר פקיה, עולה מתוך דו"חות הפעולה של השוטרים אביעד בלמס, רועי בקיש, בן קורנפלד וכן כהן.

השוטר אביעד בלמס תיאר בדו"ח הפעולה שכתב ביום 31.12.15 כי ראה את המשיב 3 יוצא מהדלת השמאלית-אחורית של הרכב, רדף אחריו ותפס אותו תוך שמירה על קשר עין מרגע יציאתו מהרכב ועד תפיסתו.

השוטר חן כהן תיאר בדו"ח הפעולה שלו מיום 31.12.14 כי ראה חשוד יורד מהדלת אחורית שמאלית של הרכב ובורח. השוטר כהן התמקד בחשוד זה ורדף אחריו יחד עם השוטר אביעד בלמס, ותוך כדי המרדף ראה כי החשוד משליך מידי חפצים שנראו כמו מסיכה וכפפה. השוטר כהן תיאר כי החשוד נפל תוך כדי בריחה ונחבל בפניו, ואז הצליח השוטר בלמס לעצור אותו, אך החשוד ניסה לקום ולברוח. השוטר כהן הגיע לסייע במעצר, והחשוד, אשר מאוחר יותר התברר כי הוא המשיב 3, התנגד למעצרו. בהמשך השוטר כהן חזר בנתיב הבריחה של החשוד, ובמקום שבו הבחין בחשוד שומט דברים מידי מציא כפפה ושני כובעים.

השוטר בן קורנפלד מסר בדו"ח הפעולה שלו מיום 31.12.14 תיאור דומה, אם כי לדבריו המשיב 3 יצא מן הדלת האחורית ימנית. השוטר קורנפלד תיאר, כי ראה את המשיב 3 משליך דברים מכיסיו במהלך המרדף. מאוחר יותר ניגש לאסוף את הדברים שהושלכו בנתיב הבריחה ומצא כי היו אלה תכשיטים, שמאוחר יותר זוהו כרוכש הגנוב על ידי המתלוננת.

השוטר רועי בקיש, אשר לא נכלל בצוות המעצר שביצע את פעולות החקירה בתיק, אלא נקלע למקום במקרה, תיאר בדו"ח הפעולה שכתב ביום 31.12.14 את המרדף שניהלו השוטרים אחרי המשיב 3. השוטר בקיש תיאר, כי ראה את המשיב 3 מחזיק את ידיו באזור בטנו תוך כדי ריצה, אך לא ראה מה החזיק שם. השוטר בקיש תיאר כי המשיב 3 השתולל והתנגד למעצרו.

17. המשיב 3 טען בהודעתו כי עלה לרכב כ"טרמפיסט" כעשר דקות לפני המעצר, וברח מן השוטרים כי חשב שרוצים לתקוף אותו. לדבריו בהודעתו מיום 31.12.14 יחד עמו ברכב נסעו שלושה אנשים נוספים. מנגד, בהודעתו מיום 6.1.15 טען כי בעת שנסע ברכב היו בו חמישה אנשים.

18. תיאור מעצרו של המשיב 4, טהא עלאא, עולה מתוך דו"חות הפעולה של השוטרים רון טריגר, אריאל אסולין וניר פרידמן.

השוטר רון טריגר תיאר בדו"ח הפעולה שכתב ביום 31.12.14 כי ראה את המשיב 4 יוצא מן הרכב, מן הדלת שליד הנהג ורדף אחריו עד שתפס אותו, תוך ששמר עמו על קשר עין רציף לאורך כל המרדף. על פי האמור בדו"ח הפעולה המשיב 4 התנגד למעצרו.

השוטר ניר פרידמן כתב בדו"ח הפעולה מיום 31.12.14 כי כאשר ניתנה הוראת המעצר, רץ לעבר הרכב בו ישבו החשודים, והבחין כי מהדלת שליד הנהג יצא חשוד וברח. השוטר פרידמן תיאר כי רדף אחריו עם שוטרים נוספים עד למעצרו, תוך שהחשוד התנגד למעצרו. לאחר המעצר התברר כי מדובר במשיב 4.

השוטר אריאל אסולין תיאר בדו"ח הפעולה שכתב ביום 31.12.14 כי הבחין בשוטרים פרידמן וטריגר כשהם רצים אחרי המשיב 4. הוא הצטרף למרדף תוך שצועק "עצור משטרה וחובש כובע זיהוי, וסייע להם במעצרו של המשיב 4, אשר התנגד למעצרו.

19. המשיב 4 טען בהודעותיו כי לא נסע ברכב וכי ברח מכיוון שראה אנשים רודפים אחריו. לדבריו, ביקש מנהג מונית להסיעו למקום בו יחפש עבודה, נהג המונית הוריד אותו ליד תחנת דלק והסתובב באזור כשעתיים, ואז חזר לכביש הראשי, שם נעצר. המשיב 4 הכחיש כל קשר או היכרות עם המשיב 1, וכן הכחיש כי שהה באותו היום בתל-אביב.

20. עובדת היות הרכב בו נסעו המשיבים גנוב עולה מתוך הודעתו של בעל הרכב, יחיעם שרעבי, מיום 12.12.14.

21. עובדת השימוש בלוחיות הזיהוי המזויפות מוכחת לכאורה מתוך הודעתו של גיא צ'יקורל, בעל הרכב שמספרו כמספר שהופיע על לוחיות הזיהוי שנתפסו על הרכב בו נסעו המשיבים.

22. זיהוי המשיבים בשטח מופיע על גבי דו"חות הפעולה שכתבו, וטענותיו של ב"כ המשיבים בהקשר זה אינן ברורות, שכן גם המשיבים עצמם אינם מכחישים כי נתפסו בשטח על ידי השוטרים, אלא שחלקם מכחישים כי נסעו ברכב. בהקשר זה מובן כי גם אם שמותיהם המדויקים של חלק מן המשיבים נודעו רק כשהגיעו לתחנת המשטרה, אין כל ראייה לכך כי השוטרים עצרו בשטח אנשים אחרים מאשר המשיבים.

23. ב"כ המשיבים טען ארוכות טענות שונות בדבר התנהגותם של השוטרים שהשתתפו במעצרו של המשיבים, וכן טען לסתירות מהותיות בין הודעות ודו"חות הפעולה של השוטרים, אם כי יש לומר כי בהקשר זה נטען דבר והיפוכו; מחד גיסא טען ב"כ המשיבים כי השוטרים תיאמו גרסאות שכן דו"חות הפעולה של רבים מהם פותחים במילים "בהמשך לדו"ח הפעולה שנכתב על ידי השוטר..." ומנגד נטען כי בגרסאות השוטרים יש סתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין ומכרסמות בראיות לכאורה עד כי שומטות את הקרקע מתחת לקיומה של תשתית ראייתית.

אכן, יש טעם לפגם בכך ששוטר הכותב דו"ח פעולה ובו מתאר את האירוע, כותב את הדברים בהמשך לדו"ח פעולה שכתב שוטר אחר. דברים אלה יש בהם ללמד לכאורה, כי אותו שוטר עיין בדו"חות הפעולה של שוטרים אחרים טרם כתב את דבריו. ברי כי על כל עד לתאר את שראה וחווה בעצמו ולא את שראו חבריו. מנגד לא מצאתי כי הסתירות הנטענות בין דברי השוטרים הן סתירות מהותיות היורדות לשורשו של עניין ומצדיקות בחינת משקלן של העדויות כבר בשלב זה של ראיות לכאורה, ואילו קיומן של סתירות כאלה יש בו דווקא ללמד כי השוטרים שכתבו את דו"חות הפעולה

לא "העתיקו" את דוחותיהם איש מרעהו.

כידוע, בחינת משקל העדויות מקומה במסגרת התיק העיקרי. הפער הבולט היחיד הוא בין דו"חות הפעולה של השוטרים אביעד בלמס וחן כהן, לבין דו"ח הפעולה של השוטר בן קורנפלד ביחס לדלת הרכב ממנה ירד המשיב 3. אינני סבורה כי יש בסתירה זו כדי לקעקע או לפגום בתשתית הראייתית בשלב זה, בפרט בשים לב לתיאור פרטי המרדף שמסרו השלושה, ולגרסתו של המשיב 3, אשר הודה כי נסע ברכב.

24. סיכומם של דברים- המשיבים שהו ברכב שבו נמצא הרכוש הגנוב זמן קצר מאד לאחר ביצוע ההתפרצות. המשיב 1 נתפס בתוך הרכב, והמשיבים 2-4 ברחו ממנו. התנהגותם של המשיבים 2-4 מחשידה לא רק בהיבט של בריחה מהרכב, אותה ניתן אולי להסביר על רקע חששם לנוכח היותם שוהים בלתי חוקיים, אלא גם ובעיקר בניסיונותיהם להרחיק את עצמם מהרכב בו נתפס המשיב 1 והרכוש הגנוב, ומהמשיב 1, גם לאחר שנתפסו;

הרכב ובו נמצא הרכוש הגנוב נצפה על ידי יחידת העיקוב סמוך לשעת ביצוע העבירה במקום סמוך לביצוע העבירה, ועל פי הראיות נמצאו ברכב ארבעה אנשים, שאחד מהם זוהה על ידי יחידת העיקוב כמשיב 1;

המשיבים נתפסו קצת פחות משעתיים לאחר ההתפרצות כשברשותם הרכוש הגנוב, אשר זוהה בעדות המתלוננת רוני לנדאו כרכוש שנגנב ממנה במהלך ההתפרצות. סמיכות זמנים זו מקימה "חזקה תכופה" שיש בה כדי ללמד שהמשיבים היו מעורבים לכאורה לא רק בהחזקת הרכוש הגנוב אלא גם בפריצה ובגניבתו.

בהקשר זה יש להעיר כי אין מקום להשערות שהעלה ב"כ המשיבים, שמא המשיבים אך החזיקו ברכוש הגנוב ולא ביצעו את ההתפרצות בעצמם, שעה שגרסה כאמור לא באה מפיו של איש מן המשיבים.

25. בסופו של יום ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום. לגבי המשיב 1 קיימות ראיות לכאורה גם לעבירת הגניבה וההיזק בזדון בצוותא, כשם שקיימות לגבי שאר המשיבים, הגם שהוא לא הואשם בעבירות אלה.

עילת מעצר

26. המעשים המיוחסים למשיבים מקימים מסוכנות. הגם שהעבירה המרכזית המיוחסת למשיבים היא ההתפרצות לדירה וגניבה, הרי שמדובר בעבירה שבוצעה בצוותא על ידי מספר אנשים, בצורה מתוככמת, בשעה שבני הבית עשויים היו להיות בבית, ובמהלכה נגנב רכוש רב.

27. נופך נוסף של מסוכנות עולה מתוך מעשיו של המשיב 1, אשר נהג ברכב בכביש בין עירוני מבלי שיש בידו רישיון נהיגה, ובכך סיכן באופן ממשי את משתמשי הדרך שנסעו לצידו. העובדה כי המשיב 1 לא היסס לפגוע בניידת משטרה תוך כדי ניסיון התחמקות ממעצר מוסיפה אף היא למסוכנותו.

28. המשיבים 2-4 אינם תושבי ישראל, עובדה זו מקימה חשש מובנה להימלטותם מן הדין.

29. המשיב 1 איאד סקאפי, בן 26. לחובתו שלוש הרשעות קודמות בעבירות זיוף סימני זיהוי של רכב, הפרת הוראה חוקית, נהיגה פוחזת של רכב והסעת שוהים בלתי חוקיים. בגין הרשעתו מיום 26.2.13 נגזרו עליו בין היתר 6 חודשי מע"ת בגין שימוש במסמך מזויף. המבקשת טוענת כי מדובר במאסר על תנאי שהוא בר הפעלה בתיק זה, ואולם יש לומר כי הגם שעבירה זו מיוחסת למשיב במסגרת עובדות כתב האישום, היא אינה מיוחסת למשיב 1 במסגרת הוראות החיקוק שבהן הוא מואשם, כך שספק אם ניתן להפעיל את המאסר המותנה בנסיבות אלה.

30. המשיב 2, עלאא חושיה, בן 25. לחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2007 בגין עבירות של החזקת כלי פריצה לרכב, ניסיון פריצה לרכב וכניסה לישראל שלא כחוק.

31. המשיב 3, עומר פקיה, בן 25. לחובתו הרשעה קודמת משנת 2013 בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה פוחזת של רכב, נהיגת רכב ללא רישיון, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וגניבת רכב. כנגדו תלוי ועמד עונש מאסר בן חודשיים בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, שהוא בר הפעלה בתיק זה.

32. המשיב 4, עלאא טהה בן 29. לחובתו הרשעה קודמת אחת משנת 2006 בגין עבירות התפרצות למקום מגורים או תפילה כדי לבצע עבירה, החזקת מכשירי פריצה, גניבה וכניסה לישראל של כחוק.

בחינת שחרור לחלופת מעצר

33. המסוכנות העולה מתוך מעשיו של המשיב 1 היא הגבוהה ביותר מזו הקיימת ביחס לכל המשיבים. לבד מהעבירות אותם ביצע לכאורה המשיב 1 בצוותא עם האחרים, הוא גם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה, וסיכן בכך את עוברי הדרך. על מנת להימנע מתפיסתו לא היסס אף לפגוע עם מכוניתו ברכב משטרה, תוך שגרם סיכון ממשי לשוטר שניגש לרכבו על מנת לעוצרו. עברו הפלילי של המשיב 1 מכביד בהתחשב בגילו, ויש בו כדי ללמד שהליכים פליליים שהתנהלו נגדו לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות. צירופן של עובדות אלה מביא למסקנה לפיה לא ניתן לסמוך על המשיב 1 שיקיים תנאי שחרור אם יוטלו עליו, ואני מורה על מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים המשפטיים.

34. אשר למשיבים 2-4, בעניינם עילת המעצר כפולה- מסוכנות וחשש להימלטות. עונש המאסר המותנה התלוי ועומד לחובת המשיב 3 יש בו כדי להעצים את העילה האחרונה בעניינו, שכן יש בו כדי להוות תמריץ משמעותי עבור המשיב 3 להתחמק מהליכי שפיטה. בנוסף, העובדה כי המשיבים מואשמים בעבירות נוספות מלבד הכניסה לישראל, והעונש הצפוי להם אם יורשעו בעבירות אלה, מהווים תמריץ נוסף עבורם שלא להתייב למשפטם.

לשלושת משיבים אלה הרשעות קודמות, אף אם לא מהעת האחרונה, בעבירות של כניסה לישראל, ולצדן עבירות רכוש, המלמדות שהמשיבים ניצלו את כניסותיהם לישראל לצורך ביצוע עבירות פליליות.

35. השוואת מכלול הנסיבות שנמנו לעיל לשיקולים שנמנו בבש"פ 24131-01-14 **קונדוס נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] בנוגע לשאלת מעצרו של תושבי שטחי הרשות הפלסטינית, מובילה למסקנה כי לא ניתן לקבוע תנאי שחרור

שיהיה בהם כדי לקיים את תכלית המעצר בעניינם של המשיבים 2-4, ועל כן אני מורה גם על מעצרו של משיבים אלה עד תום ההליכים המשפטיים.

36. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ה, 29 ינואר 2015, במעמד
הצדדים.